

נעורים

ונקודות
שחורות

אלפי צעירים בכל חלקי העולם מתמלאים רגשי נחיתות ובושה. שעה שהנקודות השחורות פוגמות בעור פניהם דווקא בתקופת חדות הצמיחה שלהם.

BIO-CLEAR

תכשירי "ביו קליר" הבדוקים של הלנה רובינשטיין כבר הביאו רווחה למיליונים בכל העולם. בעזרתם אפשר לקבל תוך זמן קצר עור טהור מפגמים, בריא ויפה — שהוא לא רק יסוד למראה נעים, אלא גם להרגשה טובה.

חוברת הסבר מיוחדת על מלחמה בפגמים ושמירת העור תישלח חינם לכל דורש, במעטפה סגורה וחלקה עם סימון אישי. נא לפנות בכתב למחלקת "פגמי עור" מעבדות הלנה רובינשטיין, ת.ד. 1, מגדל העמק.

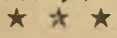
תכשירי "ביו קליר" — רק בחנויות תמרוקים מאושרות ע"י הלנה רובינשטיין.

Helena Rubinstein

רוצה לראות קורידה בסרגוסה ?
רוצה לשכשך במימי הריביארה ?
רוצה לראות את פריס-של-לילה ?
לטפס על הר פילטוס בשוויצריה ?
ורומא ? והמערה הכחולה בקפרי ?
הרשם עור השבוע לטיול הספרדי של
"מסע הצעירים 63" !
ההרשמה לטיול האנגלי נמשכת.
פרטים :
אישראליות בע"מ, נסיעות ותיירות, ת"א, רח' הס 1, טל. 58310

העולם הזה, שבועון החושות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, גליקסון 8, טלפון 226785, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, ת"א. 6 • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

אחד המחזות המזכירים ביותר בתולדות העיתונות הישראלית נערך ביום החמישי האחרון, באולם מלון השרון. למען גרמני — מי שהיה חבר פלוגת כער נאצית וקצין בצבא הרייך השלישי — עסקו נציגי ממשלת ישראל בהחזקת חופש העיתונות העיברית, על אדמה עיברית.

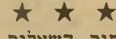
מארחיו של שטראוס קיוו כי יוכלו להכניס לכל העיתונות את כללי המישחק הניחוס להם. הכלל הראשון: לא לחטט בכי עברו של שטראוס. אולם הם ידעו כי עיתון אחד במדינה יפר כללים אלה וישאל — בנוכחות האיש, פנים אל פנים — את השאלות העובדתיות הנוקבות הנוגעות ל"עברו האישי. מערכת הביטוח ההאזנה הטלפונית וביקורת הדואר של מנגנון החושך אף הודיעה לפרס מראש מה טיב החומר שנסאף עליידי העולם הזה לביסוס שאלותיו. שאלות כאלה, במסיבת עיתונאים פומבית, לעיני העולם — יכלו לגרום לשערוריה בינלאומית, לשים לאל את מטרות בואו של שטראוס. אך דווקא אותן מטרות עצמן דרשו קיום מסיבת עיתונאים פומבית, לעיני העולם, על אדמת ישראל.

על כן עמדו פרס ושות' בפני השאלה: איך לערוך מסיבת עיתונאים, ולסגור אותה בפני עיתונאי אחד ויחיד — נציג העולם הזה.

עצם קיום השאלה כלל, כמובן, מחמאה עצמה לשבועון זה. הוא הוכיח כי מבין כל עיתוני המדינה, רק אחד מעורר את פחדם של פרס ושות', ממריץ אותם להמציא שיטות מסובכות להתגוננות בפניו. השיטה שנתקבלה הייתה פשוטה, לכאורה.

המארחים הועמדו במצב עדין: להשלים עם המצב, או להוציא את העורך בכוח הזרוע, לעיני העולם? בשעה שהעורך תפס את מקומו, במרכז האולם, נערכה בחוץ התייעצות קצתנית. קציני משרד הפנים והמתינו להוראתו ה"אישית של שמעון פרס. בינתיים הוכן כוח מישטרי להוצאת העורך בכוח. המועד שנקבע לתחילת המסיבה חלף מומן, ובאולם גברה אי-הסבולות.

פרס החליט, כנראה, כי הוצאת העורך תביא לשערוריה שתכהה את בעולם. בני-תים נמסר לו כי העיתונאים נרגזים, וכי הוצאת העורך עלולה להביא להתפוצצות המסיבה כולה. הוא נאלץ להשלים. אך הוא פקד על מנהל לישכת העיתונות המקומית (הכפוף למשרד ראש-הממשלה) שלא לתת לאורי אבנרי לשאול שאלות. פרס עצמו עלה על הבמה, יכול היה לפקח אישית על ביצוע ההוראה.

כאשר הגיע תור השאלות, הרים העורך את ידו ואיתת שהוא מבקש את רשות הדיבור להצגת שאלות. מנהל המסיבה פסח עליו, העניק את רשות-השאלה לעיתונאים מימין ומשמאל. באולם פשטו רחשושים, והכל המתינו להמשך ההתנגשות.

לבסוף קם אבנרי על רגליו, בלי רשות. התפתח דרישה-הבא, באנגלית:

אבנרי: אני מבקש להציג כמה שאלות. אני רואה שפוסחים עלי. **ראש לישכת העיתונות:** אני יודע זאת. לא אתן לך לשאול שאלות.

אבנרי עומד באופן הפגנתו, שעה שעיתונאי אחר מציג שאלה

אבנרי: מדוע **ראש הלישכה:** אתה לא הוזמנת! **אבנרי:** מדוע **ראש הלישכה:** אם תמשיך להפריע, אאלץ לתת הוראה להוציא אותך בכוח. **אבנרי:** בבקשה. עשה זאת! האם מר שטראוס פוחד משאלותי? **ראש הלישכה:** אני מזהיר אותך ש-אוציא אותך. **אבנרי:** (בגרמנית, בקול מורם, ישר אל שטראוס: "Herr Strauss, haben Sie Angst for Fragen?" (הר, שטראוס, ה'אם אתה פוחד משאלותי?')) **שטראוס:** הרכין את הראש, לא הגיב. ראש הלישכה מסר את רשות-השאלה ל"עיתונאי אחר. אבנרי נשאר עומד באופן הפגנתי, באמצע האולם, עד סוף השאלות — תזכורת מבישה למארחים ולאורח.

כאן תשאל, מן הסתם: ובכן, מה עשו העיתונאים האחרים? האם הפסיקו את ה"מסיבה, כמחאה על המחזה המחפיר שנערך בנוכחותם? האם הודיעו שלא יוסיפו לש"אול שאלות, עד אשר תינתן לנציג העולם הזה זכותו הטיבעית? התשובה המעציבה היא: לא. רבים מהם סובבו את ראשם אל העורך, חיכו או קרצו לעברו לאות עידוד ואהדה אילמת. אך ה"מסיבה נמשכה, והעיתונאים שיתפו פעולה. העיתונאים ידעו, כמובן, כי הטענה בדבר אי-הזמנת "השבועונים" בשקר יסודה. בי-מסיבה השתתף נציג שבועון אחר — שבו עין משרד-הביטחון עצמו. יתר על כן: רבים מבין העיתונאים הזורים הם נציגי שבועונים דווקא — כגון לייף, (המשך בעמוד 4)

יום לפני מסיבת-העיתונאים כבר פירסם ה"מנגנון של פרס בעיתונות כי המסיבה תיערך רק "לעיתונות היומית והזרה". ניסוח מוזר, שכלל את כל העיתונאים בישראל — זולת נציגי השבועונים. במיקרה קיים בארץ רק שבועון גדול אחד, המכסה בעיות מדיניות: העולם הזה. זוהי איתה שיטה בדיוק ששימשה יסוד לטיוטא החדשה של חוק לשון הרע: כללו בחוק הוראות חמורות ביותר, תוך ציון, שהוראות אלה אינן חלות על העיתונים היומיים. משמע: הם יחולו על שבועונים בלבד, ואיש אינו מסתיר כי הכוונה ל"שבועון מסויים מאוד.

היה עלינו להחליט באיזה קו לנקוט ל"גבי מסיבת שטראוס. אילו השלמנו באפס-מעשה בהתנקשות חדשה זו, היינו מועלים בתפקידנו. הוחלט כי איש העולם הזה יר"פע, וייכנס בכוח. וכדי לתת למעשה את המשמעות הפגנתית המלאה, הוטל התפקיד על העורך הראשי עצמו. בפתח האולם נסתבר כי כבר הוכנה ל"אורי אבנרי קבלת-פנים. הדלת נחסמה על-ידי קבוצה של אנשי ש"ב ושוטרים, ביניהם שומר-ראשו האישי של דויד בן-גוריון, ש"גוייסו במיוחד כדי למנוע את כניסתו של האיש היחיד אשר שמעון פרס חשש בפניו בנוכחותו. בידי אנשי-הביטחון היתה רשימה שמית מודפסת. הם הודיעו קצרות כי שמו של העורך אינו מופיע בה, ועל כן לא יתנו לו להיכנס. אבנרי, שפרץ בחייו חסימות רציניות יותר, חדר בכוח בעד החסימה ונכנס לאולם. שם נתקבל בברכה עליידי העתונאים ה"מקומיים והזורים, שהיו עדים להתנגשות.